

Αίτηση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu (Πορτογαλία) στις 10 Φεβρουαρίου 2014 — Agrocaramulo — Empreendimentos Agropecuários do Caramulo SA κατά Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)

(Υπόθεση C-70/14)

(2014/C 135/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Agrocaramulo — Empreendimentos Agropecuários do Caramulo SA

Καθού: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)

Προδικαστικό ερώτημα

Λαμβανομένου υπόψη ότι, όπως έκρινε το Ministério da Agricultura, do Desenvolvimento Rural e das Pescas, IFAP — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP, «μπορούν να τύχουν επιστροφής κατά την εξαγωγή μόνον τα προϊόντα που υπάγονται:

- στον κωδικό 0207 12 10 9900 της ονοματολογίας των επιστροφών κατά την εξαγωγή, στον οποίο εμπίπτουν τα καλούμενα «κοτόπουλα 70 %» των οποίων το άκρο του στέρνου, τα μηριαία κόκαλα και οι κνήμες δεν έχουν οστεοποιηθεί πλήρως, ή
- στον κωδικό 0207 12 10 9190 της ονοματολογίας των επιστροφών κατά την εξαγωγή, στον οποίο εμπίπτουν τα καλούμενα «κοτόπουλα 65 %» των οποίων το άκρο του στέρνου, τα μηριαία κόκαλα και οι κνήμες δεν έχουν οστεοποιηθεί πλήρως, και ότι η εταιρία εξήγαγε πράγματι όρνιθες ακατάλληλες προς αναπαραγωγή (ωστόσο όρνιθες που σφάζονται κατά το πέρας της περιόδου ωοτοκίας τους, στιγμή κατά την οποία ο σκελετός τους έχει οστεοποιηθεί πλήρως), εντάσσεται το προϊόν «όρνιθες ακατάλληλες προς αναπαραγωγή» στην περιγραφή των εμπορευμάτων «Άλλα», με τους κωδικούς προϊόντος 0207 12 10 9900 και 0207 12 90 9190, τα οποία αναφέρονται στο παράρτημα Ι του κανονισμού (ΕΟΚ) 3846/87 ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 2319/2002 ⁽²⁾ της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 2002, τον κανονισμό (ΕΚ) 2180/2003 ⁽³⁾ της Επιτροπής, της 5ης Δεκεμβρίου 2003, τον κανονισμό (ΕΚ) 2199/2004 ⁽⁴⁾ της Επιτροπής, της 10ης Δεκεμβρίου 2004, και τον κανονισμό (ΕΚ) 2091/2005 ⁽⁵⁾ της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τη δημοσίευση, για τα έτη 2003, 2004, 2005 και 2006, αντιστοίχως, της ονοματολογίας των γεωργικών προϊόντων για τις επιστροφές κατά την εξαγωγή;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 3846/87 της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 1987, που καθορίζει την ονοματολογία των γεωργικών προϊόντων για τις επιστροφές κατά την εξαγωγή (ΕΕ L 366, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 325, σ. 35.

⁽³⁾ ΕΕ L 335, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 380, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 343, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 3 de Ávila (Ισπανία) στις 11 Φεβρουαρίου 2014 — Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, SA κατά Francisco Javier Rodríguez Barbero και María Ángeles Barbero Gutiérrez

(Υπόθεση C-75/14)

(2014/C 135/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 3 de Ávila

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, SA

Καθών: Francisco Javier Rodríguez Barbero και María Ángeles Barbero Gutiérrez

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Σύμφωνα με την οδηγία 93/13/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, και ιδίως το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας, και προκειμένου να εξασφαλιστεί η προστασία καταναλωτών και χρηστών σύμφωνα με τις αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας, οφείλει ο εθνικός δικαστής, όταν εκτιμά την ύπαρξη καταχρηστικής ρήτρας περί τόκων υπερημερίας σε ενυπόθηκα δάνεια, να κηρύσσει άκυρη τη ρήτρα και να αναγνωρίζει ότι δεν έχει δεσμευτικό χαρακτήρα ή, αντιθέτως, οφείλει να αναθεωρεί τη ρήτρα περί τόκων, τάσσοντας στον επισπεύδοντα ή στον δανειστή προθεσμία για να υπολογίσουν εκ νέου τους τόκους;
- 2) Συνεπάγεται η δεύτερη μεταβατική διάταξη του νόμου 1/2013 της 14ης Μαΐου 2013 σαφή περιορισμό της προστασίας του συμφέροντος του καταναλωτή, κατά το μέτρο που επιβάλλει σιωπηρώς στο δικαστήριο την υποχρέωση να αναθεωρεί καταχρηστική ρήτρα περί τόκων υπερημερίας, υπολογίζοντας εκ νέου τους προβλεπόμενους από τη σύμβαση τόκους και διατηρώντας σε ισχύ έναν καταχρηστικό όρο, αντί να κηρύξει άκυρη τη ρήτρα και να κρίνει ότι δεν δεσμεύει τον καταναλωτή;
- 3) Είναι η δεύτερη μεταβατική διάταξη του νόμου 1/2013 [...] αντίθετη προς την οδηγία 93/13/ΕΟΚ [...], και ιδίως προς το άρθρο 6, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, κατά το μέτρο που, στην περίπτωση των συμβάσεων ενυπόθηκων δανείων οι οποίες συνήφθησαν πριν την έναρξη ισχύος του νόμου 1/2013 [...], εμποδίζει την εφαρμογή των αρχών της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας όσον αφορά την προστασία του καταναλωτή και παρακάμπτει την κύρωση της κηρύξεως ακυρότητας των καταχρηστικών ρητρών περί τόκων υπερημερίας και της αναγνώρισεως ότι ο οφειλέτης δεν δεσμεύεται από αυτές;

⁽¹⁾ ΕΕ L 95, σ. 29.

Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-88/14)

(2014/C 135/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Smulders, B. Martenczuk και G. Wils)

Καθών: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το άρθρο 1, σημείο 1, καθώς και το άρθρο 1, σημείο 4, στο μέτρο που παρεμβάλλει νέο άρθρο 4β, του κανονισμού (ΕΕ) 1289/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 539/2001 του Συμβουλίου περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων και του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή⁽¹⁾,
- να διαπιστώσει ότι τα αποτελέσματα των ακυρωθεισών διατάξεων καθώς και παντός άλλου μέτρου εκτελέσεως των εν λόγω διατάξεων παραμένουν σε ισχύ μέχρι να αντικατασταθούν εντός εύλογου χρονικού διαστήματος από άλλες πράξεις οι οποίες θα εκδοθούν σε συμφωνία με τη Συνθήκη, όπως θα την ερμηνεύσει το Δικαστήριο με την απόφασή του,
- να καταδικάσει τους καθών στα δικαστικά έξοδα.

Επικουρικός, σε περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει ότι οι προμνησθείσες διατάξεις αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του λοιπού κειμένου του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει στο σύνολό του τον κανονισμό (ΕΕ) 1289/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 539/2001 του Συμβουλίου περί του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων υπόκεινται στην υποχρέωση θεώρησης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων και του καταλόγου τρίτων χωρών οι υπήκοοι των οποίων απαλλάσσονται από την υποχρέωση αυτή,